

Izhaja razen nedelj in praznikov vsak dan ob 10. uri dopoldne.

Uredništvo je v Ljubljani, Franciškaška ulica št. 6/I., Učiteljska tiskarna.

Dopise frankirati in podpisati, sicer se ne priobčijo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglaš: Prostor 1x55 mm po K 2. Uradni razglaš, poslano ter notice isti prostor K 3. Pri večjem naročilu popust.

NAPREJ

Glasilo jugoslov. socialno-demokratske stranke.

Telefonska št. 312.

Naročnina: Po pošti ali a dostavljanjem na dom za celo leto K 386, za pol leta K 168, za četrt leta K 84, za mesec K 28. Za inozemstvo mesečno K 45, letno K 540.

Reklamacije za list so poštne proste.

Upravišтво je v Ljubljani, Franciškaška ulica 6/I., Učiteljska tiskarna.

Svetovni položaj socializma in naše bodoče naloge.

(Poročilo sohr. dr. O. Baura na zboru avstrijske socialne demokracije dne 27., 28. in 29. novembra 1921.)

(Dalje.)

Našo politiko v opoziciji torej do- ločajo najrazličnejša nasprotstva: nasprotje, da smo mi, republikanci, v opoziciji, dočim monarhisti repu- bliki vladajo; nasprotje med našo močjo izven parlamenta in našo manjšino v parlamentu; nasprotje naše moči v različnih deželah; nasprotje naše moči v državi in sla- bost te države napram zunanjim ka- pitalističnim državam. Utegnil bi marsikdo meniti in sklepati, da je to pravzaprav silno si nasprotujoč in silno nezadovoljiv položaj.

Kar se nezadovoljnosti tiče,

mi dovolite, da vam o tem rečem nekaj besed. Kaj pa je, kar razločuje politiko avstrijskega proletarijata od politike v vseh drugih deželah? V vseh drugih deželah razpolaga vla- da s sredstvi moči, s katero nasilno strahuje proletarijat, in če se prole- tarijat upira, ima pač vojaštvo, teh- niško pomoč itd., da ga pokori. Pri nas vladajo drugače. Ta vlada nima teh pomočkov, in če buržoazija vla- da, more vladati le, ker je tudi prole- tarijat uverjen o tem, da bi bilo da- nes jo vreči neumno, ker bi samil, kakor je danes položaj, ne mogli vla- dati, in z drugimi vladati pa noče- mo. (Živahno odobravanje.) To je razlika v situaciji: ta se kaže v vseh posameznostih. V prvem letu po pre- vratu, ko smo bili v vladi, ko je psi- holosija vračajočih bila še tako mo- čna, ko so bile vsak dan demonstra- cije vračajočih, brezposelnih in in- validov, ko je bilo še težko, gladujo- če, po vojni demoralizirane ljudi tu- di duševno dovesti v mirno stan- je, ko smo vse to oskrbeli brez sile, brez streljanja, le s tem, da smo vsak dan hodili k obupajočim gladu- jočim ljudem in jim pojasnjevali po- ložaj tako, kakršen je bil, jih poučili v razumevanju situacije in apelirali na njih lastno uvidenost, takrat je neki dovtipnež rekel: v Avstriji ni- mamo sovjetskega sistema.

pač pa sistem prigovarjanja

(Živahna veselost), zakaj tukaj se ne vlada s silo, nego samo s prigovar- janjem. To je dovtip, pa je mnogo resnice v njem, in kar pomeni še več je to, da je v tem še danes mnogo resnice. (Živahno pritrdjevanje.) Ni- kakor ne trdim, da je to najprijetnejši način vladanja: prijetnejše je vladati s silo. Star pregovor pravi: z obsed- nim stanjem more vladati vsak osel

(veselost); s prigovarjalnim siste- mom pa ne zna vladati vsak osel. (Živahna veselost.) Nočem pa seve- da trditi, da bi ob prigovarjalnem sistemu ne mogli sedeti na vladni klopeh osli (veselost), zgodovina zadnjega leta bi tudi temu oporeka- la... Toda ti osli bi mogli le tedaj pod tem sistemom vladati, če bi funkcijo, ki je predpogoj vsega vla- danja pod tem sistemom ne izvrše- vala vlada, ampak drugi, ki niso osli. (Bučno pritrdjevanje.) Naj se smeje temu prigovarjalnemu sistemu kdor hoče, in ga smatra za nezadovoljivo vladanje, da proletarijat, čeprav bi mogel vreči vlado, je vendar ne vr- že, marveč jo pusti vladati. Kljub te- mu pravim, da vidim v tem stanju najvišje, kar smo dosegli, kar vidim v tem odločen in bistven korak k resnični svobodi proletarijata. (Ži- vahno pritrdjevanje.) Zakaj svobode ni nikdar, v nobenem položaju, stan- je brez omejevanja svobode pome- ni marveč vedno le, da nam omeje- vanja nasilno ne nalagajo drugi, ki nas strahujejo, marveč edino sami sebi

po svoji lastni uvidenosti,

po svojem lastnem spoznanju. (Bur- no, trajno pritrdjevanje.) In če se proletarijat v tej deželi tako zavze- ma za to republiko, če jo proletarijat ljubi in je pripravljen zanjo žrtvovati svoje življenje, je to zaradi svobo- de. Naši sodrugi v inozemstvu, v drugih republikah, sploh še ne vedo, kaj pomeni beseda republika za čut avstrijskega delavca: zakaj drugod ne vlada prigovarjalni sistem, mar- več povsod sistem nasilja.

Res je, komunisti imenujejo repu- bliko buržoazno republiko. Toda če je to buržoazna republika v tem smislu, da temelji še na buržoaznem produkcijskem načinu, da v njej tra- ja dalje meščanski pravni red, celo, da ji meščani vladajo, pa vendar ni meščanska republika v tem smislu, da bi imela še oblast nad proletari- jatom v svojih rokah, marveč ob- stoji kot buržoazna republika le, ker jo proletarijat pušča obstajati, obstane toliko časa kot buržoazna republika, dokler ne dozori on! me- narodni razvoj, da jo pretvorimo v proletarsko republiko. (Živahno pri- trdjevanje.) Pa naj imenujemo ta po- ložaj, v katerem se nahajamo, ne- zadovoljiv, vendar se ne smemo varati v tem, da je mogoče prema-

gati ta notranja nasprotstva tega položaja ne s kakim našim skle- pom, ne s kakim izmišljenim taktič- nim načrtom, marveč le z nadaljnim razvojem zgodovine. Pred nami je grozovita industrijska kriza, ki je najprej potisnila proletarijat globlje v defenzivo, zunaj v svetu, o kateri pa ne vemo, če se ne bodo njeni vplivi tako prevrnili, kakor narašča beda in množica brezposelnih. Pred nami je grozovita reparacijska kri- za, kriza tributnih zahtev entente od Nemčije, o kateri mi le toliko ve- mo, da sama sebe vodi do absurdnosti, da po vsem svetu ustvarja naj- bolj nemogoče razmere, ne vemo pa, kako se to reši, ali s kreditnimi dogovori ali z mirno poravnavo, ali z novimi nasilnimi krizami: nihče ne more prerokovati. Nihče ne mo- re danes prerokovati, ali bo šel raz- voj bližnjih let mirno pot postopne povzdige ali nasilno pot novih, tež- kih pretresov, novih vojn in revo- lucij. Nam se zdi, da je mogoče eno in drugo, in če smo kaj preizkusili v teh štirih letih, potem je to, kako nestalni smo v taktiki svojega rav- nanja, kako je v resnici vedno gos- podarski in socialni razvoj tisti, ki nam usiljuje zakone našega rav- nanja, naj smo si prej mislili o tak- tiki svojega ravnanja karkoli, in prav zaradi tega, ker poznamo in preizkušamo tega povzročitelja na- šega ravnanja,

to nesvobodo naše taktike,

prav zaradi tega si moremo in mo- ramo, varovati duševno svobodo, da smo pozorni na vse možnosti in pripravljeni nanje, enako dobro na eni možni poti kakor na drugi. Če to velja mednarodno, potem velja za nas v Nemški Avstriji še bolj. Pada- nje vrednosti denarja v času, ki prav lahko omogoči katastrofo; go- tovo je možno, da pride moment, ko krona sploh izgubi svojo vrednost, to je, ko za krono ne bo mogoče kupiti nikakršnega blaga. To bi bila katastrofa, glad, ker bi od zunaj ne dobivali več živil. Jasno je, da bi v tem trenutku, če bi se kaj takega približalo, padel tudi meščanski re- žim. Ali bo mogoče to preprečiti, je odvisno deloma od finančne politi- ke, ki se tu razvija. Toda le deloma; krona je odvisna tudi od mednarod- nega razvoja, predvsem od nadalj- nega razvoja reparacijskega proble- ma, od usode marke, in ni mogoče vnaprej napovedati, ali uideemo tej katastrofi ali ne. Ali tudi, če se oz- nememo tej katastrofi, če se nam tudi posreči, da ustavimo padanje naše- ga denarja še pravočasno, utegnemo priti pa še druge težke nevarnosti.

(Dalje prih.)

Valentin Komavli:

Par besed k strankinemu zboru.

Le par dni nas še loči od dneva, ko se sestane naša najvišja stran- kina inštanca, naš strankin zbor. Ker je letošnji strankin zbor z ozi- rom na važna vprašanja, o katerih bo imel razpravljati in sklepati, morda najvažnejši od vseh, kar smo jih do sedaj imeli, je razumljivo, da vsi nestrpno pričakujemo rezultat strankinega zbora. Vsi se vprašuje- mo, bodo li razprave in sklepi rodili zaželjeni uspeh? Z željo, da hi se motil, si upam trditi, da uspeha ne bo, vsaj v tisti meri ne, kakor, če bi se bile predpriprave za strankin zbor izvršile tako, kakor je bilo — sklenjeno! O tem želim povedati svoje misli, izjavljam najprej, da me k temu ne vodi ali sili animoz- nost do Petra ali Pavla.

Sodrugi K. R. iz M. se v »Nape- ru« od 16. t. m. vprašuje, zakaj se ni o raznih vprašanjih in predlogih vr- šila diskusija v listu. Odgovor: zato ne, ker se ni izvršilo sklepa zadnje seje izvrševalnega odbora v Celju, sklepa, ki se glasi tako-le: Vsi refe- ratni imajo biti izgotovljeni do 20. no- vembra in objavljeni v strankinih glasilih. Po 20. novembru se v listih otvori diskusija o referatih, predlo- gih in vseh vprašanjih, ki se imajo na strankinem zboru reševati. Ta sklep, ki je gotovo silno važen in ki bi gotovo imel velik uspeh, se ni iz- vršil. Zakaj se ni izvršil bomo zve- deli na strankinem zboru, le žal nam je, da bo to prav majhno zadoščenje!

Rekel bo kdo, da je vsakemu so- drugu na prosto dano, da pove v li- stu svoje mnenje o tem ali onem vprašanju. Na to bi jaz odgovoril, da se pravi mlati prazno slamo, če se diskutira, ne da bi se imelo pred seboj dotične referate. Ti morajo služiti kot podlaga za diskusijo: dru- gače je vsaka diskusija zaman.

Posebno nujna in važna bi bila javna diskusija o vprašanju zedinje- nja, vprašanja, ki nam stoji vsem najbolj pri srcu. Nič manj važna bi ne bila razprava o našem tisku, o glavnem našem orodju, potem ka- terega pridemo najlažje do reda v stranki in — socialističnega prepri- čanja v glavi! To zadnje sem pod- črtal zato, ker smatram prepričanje kot predpogoj vsemu našemu de- janju in nehanju, vsemu našemu delu v stranki. Da mora v stranki vladati popoln red, je tako gotovo, kakor je gotovo, da je bolje, če je v stranki vpisanih 1000 prepričanih sodrugov, kakor pa 10.000 ljudi, ki so sociali- sti samo zato, ker so plačali prispe- vek za ta ali oni mesec! Da je temu tako, nam pričajo dogodki zadnjih dveh let, zato se nič ne bojim more-

bitnih oporekanj. Tudi se ne bojim trditi, da se je do sedaj vse preveč govorilo in pisalo o osebnostih in o golih formalnostih, dočim so nam bila načela, taktika in druga važna vprašanja deveta briga. Nočem tr- diti, da se o teh stvareh ni nič govo- rilo in pisalo. Vendar se mi zdi, da se je pri nas takemu načinu razpra- ve polagalo do sedaj premalo važ- nosti. Javna razprava o različnih vprašanjih socialističnega gibanja bi se moral vršiti sistematično. Le na ta način bi dosegla svoj namen. Oso- bito pred vsakim strankinim zbo- rom bi morali v listu diskutirati o stvareh, ki pridejo pred naš najvišji forum. Do sedaj se tega nisimo držali in to je po mojem mnenju poglavitni vzrok, da se moramo noč in dan pre- rekat o redu in neredu v stranki.

Se par besed glede sklepov zad- nje mariborske konference. Med drugim je mariborska konferenca tudi sprejela predlog, naj se strankin zbor vrši v Celju mesto v Trbov- ljah. Vprašanje okusa je, ali so raz- logi, ki jih je konferenca navedla, utemeljeni ali ne. Meni se zdi, da so, in če niso — po mnenju nekaterih — se mi pa zdi, da je imela mariborska konferenca pravico in dolžnost po- vedati o stvari svoje mnenje. Zato se mi zdi res brezokusno, če se ogle- si sodrug in v »Ljudskem Glasu« proglasi mnenje mariborske konfe- rence kot golo in pusto demagogijo ter brezokusno trditev. Ker sem bil na konferenci navzoč, konstatiram, da se o lovu na komuniste sploh go- vorilo ni, pač pa se je govorilo o na- pačnem in res demagoškem tolmače- nju dejstva, da se strankin zbor vrši v Trbovljah, to pa ne od naše strani, pač pa od strani naših nasprotnikov. Nekaterim mariborskim sodrugom, ki so imeli o tem svoje pomisleke, sva s sodrugom Bahunom pojasnila, kako in zakaj je prišlo do tega, da se zbor vrši v Trbovljah, kar so so- drugi tudi vzeli z zadovoljstvom na znanje. Napisal sem o vprašanju se- deža strankinega zbora par besed posebno z ozirom na Trboveljske sodruge, kateri so lahko prepričani, da je imela mariborska konferenca z onim sklepom le dober in časten na- men koristiti zedinjenju, ki je ravno za trboveljsko delavstvo najbolj po- trebno.

Sodrugi, ki se je v »Ljudskem Glasu« oglasil proti sklepom mari- borske konference, želim povedati, da mu priznam popolno pravico po- vedati svoje mnenje, ker sem pre- pričan, da dela to z dobrim namo- nom. Vendar pa bi od njega zahte- val nekoliko več takta v diskusiji,

LISTEK.

L. N. Tolstoj:

Po plesu.

(Dalje.)

— No, saj je vseeno, pa plešite sedaj vi z njo — je dejal in se je la- skavo smehljaj, ko je utikal sab- ljo v portopej.

Kakor se včasih za eno samo kapljo ulije iz steklenice v velikem curku vsa tekočina, tako je moja ljubezen napram Varenki osvobodila vso v moji duši skrito sposobnost ljubiti. Cel svet sem tedaj objemal s svojo ljubeznijo. Ljubil sem gospo- dinjo z okrasom, z njenimi jeliza- vetinskimi oprsem, njenega moža, njene goste, njene lakaje in celo in- ženirja Anosinova, ki se je jezil na- me. Napram njenemu očetu, z nje- govimi domačimi škornji in laska- vim, njenemu podobnim smehljajem, pa sem občutil tedaj nekako navdu- šeno nežno čustvo.

Mazurka se je končala, gostite- lja sta poprosila goste k večerji, to-

da polkovnik B. se je zalival, češ, da mu je treba jutri rano na noge, in se je poslovil od njiju. Jaz sem se tedaj prestrašil, da odpeljejo tudi Varenko, toda ostala je z materjo.

Po večerji sem plesal z njo ob- ljubljeno mi četvorko in ne glede na to, da sem bil, kot se mi je zdelo, nes- končno srečen, je moja sreča vse rasla in rasla. O ljubezni nisva go- vorila: niti nje niti sebe nisem vpra- ševal, niti o tem ne, ali me ljubi. Za- dostovalo mi je to, da jaz ljubim njo. In samo nečesa sem se bal, da mi ne bi karkoli pokvarilo moje sreče.

Ko sem se pripeljal domov, se s- lekel in pomislil, na spanje, sem spoznal, da je to popolnoma nemo- goče. V roki sem imel peresce iz pahlače in celo rokavico, ki mi jo je dala pri odhodu, ko je sedla v kareto in sem jaz najprej posadil njeno ma- ter, potem pa še njo. Gledal sem na te stvari in sem jo videl pred seboj, ne da bi zatisnil oči — zdaj v tre- notku, ko izbira med dvema plesal- cema in ugiha moje lastnost, in sli- šim njen mil glas, ko pravi: »Ponos, da?« in mi radostno podaja roko, ali

ko pri večerji pomaka ustnice v ko- zarec šampanjskega in gleda izpod čela name z laskajočimi me očmi. Največkrat pa jo vidim v paru z oč- etom, ko se mirno giblje poleg njega in ko s ponosom in radostjo zase in zanj pogleduje na občudujoče ju gle- dalce, in nehoti ju združujem, njega in njo, v enem samem nežnem, gan- ljivem čustvu.

Takrat sva živela z ranjimi bra- tom sama. Brat že sploh ni imel rad družbe in ni hodil na ples, tedaj pa se je pripravil za kandidatski izpt in je živel kar najbolj solodno živle- nje. Spal je. Pogledal sem na njego- vo v blazino pogreznjeno in do po- lovice z volneno odejo pokrito glavo in postalo mi ga je do ljubezni žal, žal zato, ker ni poznal in ni z menoj občutil tiste sreče, ki sem jo občutil jaz. Naš lakaj, tlačan Petruša, me je pričakal s svečo v roki in mi je ho- tel pomagati pri slačenju, toda od- slovil sem ga. Izraz njegovega za- spanega obraza z namrščenimi lasmi se mi je zazdel milo ganljiv. Pazil sem, da ne bi delal šuma, in sem šel po prstih v svojo sobo, ter sem se-

del na posteljo. Ne, preveč sem bil srečen, nisem mogel spati. Razen tega mi je bilo vroče v zakurjenih so- bah in da bi slekel uniforme, sem potihem odšel v predsobo, sem oble- kel vrhno suknjo, odprl zunanja vrata in odšel na cesto.

S plesa sem se odpeljal ob petih; med tem ko sem se vozil domov in sem doma posedel, — je minto še kak dve uri, tako da je bilo že svet- lo, ko sem odšel z doma. Bilo je pravo predpustno vreme: stala je megla: vode pronasičeni sneg se je tajal in z vseh streh je kapalo. B.-jevi so tedaj živeli na koncu mesta, kraj velikega polja: na enem koncu tega polja je bil prostor za veselice, na drugem pa deklški in- štitut. Šel sem po naši samotni ulici do konca in sem prišel na veliko ce- sto, kjer sem pričel srečavati pešce in voznike z drvmi na vozech, ki so s sanišči dosegale tla. In konji, ki so enakomerno kimali z mokrimi gla- vami pod blestečimi se vprežnimi lok, in vozniki, ki so pokriti z rogo- žami čofotali v ogromnih škornjih poleg vozov, in hiše po ulici — ki so

se zdele v megli zelo visoke, vse mi je bilo posebno milo in pomembno.

Ko sem prišel na polje, kjer je stala njihova hiša, sem zagledal na drugem koncu, v smeri proti vese- ličnemu prostoru, nekaj velikega, črnega in sem zaslišal zvoke flaute in bobna, ki so prihajali od tam. V moji duši je ves čas bilo včasih pa se je zaslišal motiv mazurke. To pa je bila nekakšna drugačna, trda, ne- dobra muzika.

»Kaj pa je to?« sem pomislil in sem šel sredi polja po spolzki poti v smeri zvokov. Po kakih sto korakih sem skozi meglo začel razločevati gručo črnih ljudi. Očividno — voja- ki. Najbrž vežbanje, sem pomislil. Pred mano je šel v umazani kratki suknji in v predpasniku kovač in je nekaj nesel: oba sva stopila bližje. Soldati v črnih oblekah so stali v dveh vrstah drug proti drugemu in držali puške nepremično pri nogah. Za njimi so stali bobnarji in flauti- sti in so brez prestanka ponavljali vse eno in isto neprijetno cvilečo me- lodijo.

(Dalje prih.)

Trditve n. pr., da si razne stvari izmišljujete ljudje, katerim je strankin program premalo svet, ali da ga sploh ne poznajo, se mi zdi malce preveč brezobzirna, ker vidim v tej trditvi očitke neumnosti, ali pa hudobije! Naj mi dotični sodrug oprosti, če smatram tako trditve za neokusne!

Povedal sem svoje misli z dobrim namenom, naši stvari koristiti in ne da bi hotel tega ali onega dražiti. Prepričan sem, da bo naš strankin zbor napravil majhen korak naprej. Daljši korak pa napravimo le tedaj, če odpravimo nered v stranki s tem, da se obenem ogibamo preti-

ranega birokratizma, kateri nas pri delu ravno tako ovira kakor anarhija!

Končam z besedami sodruga v »Ljudskem Glasu«, da ne gre samo za to, kdo ima prav in kaj je prav, pač pa tudi za to, kaj bi moralo biti prav. To naj velja kot odkrita beseda na desno in levo in — to pa še najbolj — na sredino! Oni sodrugi pa, ki bodo šli v Trbovlje kot odposlanci slovenskega socialističnega proletarijata, naj imajo pri razpravi in sklepanju vedno pred očmi še vedno sveži izrek našega velikega učitelja Marxa, da je rešitev proletarijata delo njega samega!

Seja ljubljanskega občinskega sveta.

Včeraj ob 5. uri popoldne se je vršila peta redna javna seja ljubljanskega občinskega sveta pod predsedstvom župana s. dr. Periča.

Župan naznanja, da je iz upravnega odbora Mestne hranilnice izstopil g. Prepeluh Albin. Na njegovo mesto je bil nato izvoljen obč. sv. dr. Stanovnik (SLS). — Občinski svet je potem sklenil: Uvede se občinska deklaracija na osebno dohodnino in sicer: od letnih dohodkov od 60—80 tisoč 5%, od 80—100 tisoč 15%, od 100—120 tisoč 25%, od 120—140 tisoč 35%, od 140—160 tisoč 45%, od 160—180 tisoč 55%, od 180—200 tisoč in več 60%. — Mestna davščina na vozila in avtomobile se s 1. januarja 1922 zviša za 100%. — Županov predlog, da mestna občina ustanovi v svoji režijski veliko ljudsko kuhinjo v posebni veliki za to opremljeni baraki, je odkazan še stavbnemu uradu, da izračuna stroške za postavbo take stavbe. — Mestni delavci in delavke dobe 21. t. m. izplačan enkratni nabavni prispevek in sicer: 1. Tisti, ki so uslužbeni na 1 leto do 5 let: samci 400 K, oženjeni s preskrbljenimi otroci, ter vdovci z nepreskrbljenimi otroci 900 K, oženjeni z nepreskrbljenimi otroci 1200 K. 2. Tisti, ki so uslužbeni nad 5 ter do 10 let dobe: samci 800 K, oženjeni s preskrbljenimi otroci ter vdovci z nepreskrbljenimi otroci 1200 K, oženjeni z nepreskrbljenimi otroci 1600 K. 3. Tisti, ki so uslužbeni nad 10 let: samci 1000 K, oženjeni s preskrbljenimi otroci ter vdovci z nepreskrbljenimi otroci 1500 K, oženjeni z nepreskrbljenimi otroci 2000 K. Kot preskrbljeni se smatrajo otroci nad 16 let stari. — Za sestavo službenega pravilnika za mestne delavce in delavke je izvoljen nov 9-članski odbor. — Sklenjeno je pobiranje 20% manipulacijskega prispevka pri trošarinskih pristojbinah za tranzitno blago. — Meščanske podpore upravitelcem se zvišajo s 1. jan. 1922 na 100 K. — Vodstvo cestne železnice se pozove, da diferenco zneskov samovoljno in neupravičeno zvišane cene mesečnih vozniških kart plača nazaj posestnikom takih kart. O povišanju cen vozniških listov na 2 K se bo razpravljalo v prihodnji seji. — Nameščencem mestnega dohodarskega urada so urejene plače

s 1. nov. 1921., izenačene draginjske doklade ter priznani nabavni prispevki od 1500—3000 K. — Sprejet je predlog policijsko-zdravstvenega odseka, da naj prostovoljno gasilno in reševalno društvo voli nov odbor, ter da občina ustanovi v svrhu temeljite reorganizacije gasilne in reševalne službe poseben mestni gasilski urad z 2 nastavljenecima. — Samostalni predlogi se odkazuje pristojnim odsekom. — V svrhu preskrbe mesta Ljubljane z mesom in sploh ureditve aprovizacijskega vprašanja predlaga obč. svetnik Kremžar, da se sme v klavnicah klati le ob uradnih urah, da se kolje naprej živina namenjena za domači trg in potem šele živina za izvoz, da se uvede stroga kontrola nad poslovanjem klavničnega uslužbenstva, ter da se pristojbine za klanje živine namenjene za izvoz zvišajo za 1000%. Predlog je bil sprejet soglasno. Sprejet je tudi predlog, da občina stopi z drugimi mestnimi industrijskimi občinami v stik v svrhu osnovanja gospodarske zveze teh občin, za aproviziranje prebivalstva teh občin z živili. — Pri debati o vprašanju aprovizacije se je vnela dolga in mestoma silno burna debata, ker so demokrati občinski svetovaleci oziroma njih časopisje na demagogičen način zvrčali in zvrčajo krivdo za draginjo na ljubljanskem trgu na sedanjo koalirano večino občinskega sveta. (O tem poročamo še v prihodnji številki. Op. ur.)

Obč. svetovalec s. Iv. Kocmur je predlagal, da naj se osnuje čimprej mestna aprovizacija ali pa aprovizacija občine v zvezi z zasebnimi podjetji, ter naj se najame v to svrhu potreben kredit. Predlog je odkazal župan aprovizacijskemu odseku.

S tem je bila javna seja zaključena ob pol 10. uri zvečer, na kar se je vršila še tajna seja.

Dnevne vesti.

Naši javnosti. Podporno društvo jugoslovenskih akademikov v Ljubljani se obrača na naše občinstvo s prošnjo, da pomaga podpirati naše revne akademike ljubljanske univerze. Subvencija, ki jo dobi društvo od vlade, ostane kljub naraščajoči draginji ista, marsikateremu naših

akademikov bo postal nadaljni študij nemogoč. Da se pomaga tem našim akademikom, je izdalo P. D. J. A. na božične počitnice nabiralne pole in prosi našo javnost, da daruje v ta namen svoj obol.

Razdelba civilnih oblek pri vojaški intendanci je zaključena z 31. 12. 1921. in je vsaka oseba ali pismena intervencija pri tej ustanovi brezuspešna in naj se opusti. Samo ujetniki, ki so se vrnili po 1. V. 1921 morejo dobiti še civilno obleko ako imajo tozadevno uradno potrdilo pristojne občine in orožniške postaje. Natančna navodila vposlana so bila na okrajna glavarstva v obvestitve občin.

Ne pridemo ven iz korupcije. Barake strniškega taborišča z vsemi pritlikinami je kupil za več milijonov g. Fr. Čuček iz Ptuj. Ustanovi tovarno za izdelovanje lesne volne.

Nepotrebno in škodljivo divjanje »Jutra«. V pondeljek je bil izvoljen za predsednika direktorija Mestne hranilnice ljubljanske dr. Fran Petrič. To dejstvo je dalo »Jutru« povod, da omalovažuje osebe, ki so prevzele funkcije pri mestni hranilnici, kakor dela tudi glede mestne uprave, ko očita sedanjim upravnim stvari, s katerimi ni prav nič v zvezi. Namen »Jutra« je izpodkopati osebni ugled funkcionarjem in zbuditi proti njim ogorčenje in se v ta namen poslužuje nelojalnega boja, ki mora škodovati občin in zavodu. Ali je to prav ali ne, to sodbo prepuščamo »Jutru«. Vsekakor pa moramo pribiti, da ni prav, če se izpodkopava ugled zavodu, ki bi utegnil v dobrih rokah prav mnogo koristiti splošnosti, vlagateljem hranilnih vlog in občin. Dr. Petrič ima vso potrebno kvalifikacijo za to mesto in ima že nekaj izkušenj v komercialnem in denarnem gospodarstvu, tako da ni nobenega dvoma, da je bil najbolje kvalifikovani kandidat za predsedniško mesto. Petrič je sicer še mlad, toda gospodarsko iniciativen mož. Sin je pokojnega Petriča, ki ga je avstrijska soldateska ustrelila in tudi sam je bil interniran. Ker je pa za upravo važnega zavoda treba v prvi vrsti znanja in razuma, menimo, da se »Jutru« brez potrebe boji mladih ljudi. Et. »Jutroci« so tudi »mladi«; kaj šele bo, če jih je že zdaj strah pred mladimi!

Umrl je črkostavec Mravlje Ivan v Celju, ko se je vračal iz Topolnice. Mravlje je bil rodom Idričan ter je delal v Ljubljani. Počivaj v miru!

J. Janečka, poslanec Radičeve stranke, je v Zagrebu umrl.

Popravek. V sobotnem članku o likvidaciji beg. tab. v Strnišču se je v odstavku, ki govori o viničarjih vrnila pomota. Stavek se mora glasi: »veliko število haloških viničarjev bi bilo rešenih trpljenja«, ne pa »katoliških« kakor je pomotoma tiskano.

Tiskovna pomota. Naznanilo se je centralnega odbora »Svobode«, ki ga tudi danes prinašamo, je včeraj po pomoti prišlo pod rubriko »Iz stranke« namesto v »Vestnik Svobode«. S tem popravljamo.

Razpis službe. Na drž. dvorazredni trgovski šoli v Celju se razpisuje za začetkom II. semestra, t. j. z dnem 1. februarja 1922 mesto učitelja komercialista. Prosilci, ki morajo dokazati, da so dovršili trgovsko akademijo ali srednjo šolo z maturi in abiturijentski tečaj ter napravili triletno prakso v blagovni ali bančni trgovini. Prošnje naslovljene na oddelek ministrstva za trgovino in industrijo v Ljubljani z običajnimi prilagami do dne 1. januarja 1922.

Iz stranke.

Spodnja Šiška. Sestanek zaupnikov JSDS se bo vršil v Zadrženem domu v Spodnji Šiški ob 19.30 zvečer. Dnevni red važen.

Iz strok. organizacije.

Seja centralnega odbora kovinarjev se bo vršila v četrtek dne 22. decembra ob 6. uri popoldne.

Tajništvo.

Klepargi, kateri žele dobiti službo, oziroma spremeniti svoje mesto naj se zglase v Tajništvu kovinarjev, Ljubljana, Šelenburgova ul. 6. II. nadst.

Vestnik Svobode.

Seja centralnega odbora »Svobode« se bo vršila v četrtek 21. t. m. ob 20. uri v tajniških prostorih na Aleksandrovi c. s sledečim dnevnim redom: Čitanje zapisnika zadnje seje; poročilo tajnika, blagajnika, slučajnosti. Vsi člani odbora naj se gotovo udeležijo seje.

Najnovejše.

KRIZA VLADE TRAJA.

LDU. Beograd, 20. dec. Muslimanski delegati so se danes zopet pogajali z Nikolo Pašićem glede sestave nove vlade, kateremu so stavili svoje pogoje. Do sporazuma ni došlo. Ob 15. je imel muslimanski klub sejo, na kateri so delegati referirali o pogajanjih s Pašićem. Finančni minister dr. Kumanudi se baje protivi muslimanskim pogojem finančnega značaja, posebno v pogledu zakona o izenačenju davka na točarino. Klub je dal svojim delegatom instrukcije, nakar so odšli muslimanski delegati ob 17. zopet k Pašiću, kjer so se pogajanja v navzočnosti ostalih radikalnih in demokratičnih ministrov nadaljevala. Pogajanja so trajala skoro do 19., toda do končnega rezultata še ni prišlo, ker so muslimani stavili neke pogoje, med njimi pogoj, da se jim nakaže portfelj ministrstva za vere, na katere pa Pašić ne pristane. Jutri dopoldne ob 9. se bodo pogajanja še nadaljevala.

LDU. Beograd, 20. dec. Danes ob enajstih so posetili ministrskega predsednika Pašića designirani ministri radikalne in demokratske stranke ter zastopniki muslimanov dr. Spaho, Sahib Korkut, Kapetanović in dr. Hrasnica. Začela so se pogajanja glede vstopa muslimanov v vlado. Politični krogi menijo, da bo Nikola Pašić predložil kralju v odobrenje predlog o imenovanju kabineta, v katerem pa bi mestni mini-

strov za trgovino in zdravstvo ne bili zasedeni. Ti dve mesti bi se izpopolnili šele tedaj, ko bi se dosegel sporazum z muslimani glede vstopa v vlado.

SEJA SKUPŠČINE.

LDU. Beograd, 20. dec. Seja zakonodajne skupščine se je pričela ob 17.40. Tajnik je prečital protokol zadnjega sestanka, nakar je predsednik obvestil skupščino o poročilu finančnega odbora o proračunskih dvanajstlinah za januar in februar 1922. Ker je stvar nujna, jo je treba rešiti še ta mesec. Poslanec Voja Lazić se je pritoževal, da skupščini dohaja toliko prošenj in pritožb, katere pa skupščina le po malem rešava in je prosil predsednika, naj naroči odboru za prošnje in pritožbe, naj takoj pregleda vse prošnje in pritožbe, ki so bile dopisane skupščini, naj referira o njih. Ker vlada še ni sestavljena, je predsednik zaključil sejo ob 18.50 in odredil prihodnjo za jutri popoldne.

SEJA FINANČNEGA ODBORA.

LDU. Beograd, 20. dec. Danes dopoldne je imel finančni odbor sejo, na kateri se je razpravljalo o proračunskih dvanajstlinah za januar, februar in marec 1922. Pri tej priliki se je govorilo tudi o znižanju števila uradnikov ter o tem, da bi se v prihodnje vsi dijaki odpustili iz državnih služb.

ZAKONODAJNI ODBOR.

LDU. Beograd, 20. dec. 32. seja zakonodajnega odbora je bila danes dopoldne. Po prečitani zadnje seje so se prečitala poročila sekcij, nato pa je bil v glasovanju sprejet zakon o uveljavljanju pogodbe o začasnih ureditvi odnošajev med kraljevino Srbijo, Hrvatino in Slovenecem in češkoslovaško republiko na podlagi pogodbe, sklenjene dne 10. oktobra 1920. Nato je bila seja končana, ker vlada še ni sestavljena.

STRAH V NOVEM YORKU.

LDU. New York, 20. dec. Najvažnejša trgovinska poslopja stražijo stražniki in redarji, ker se je pretilo z napadi na člane borze za osvetlo radi aretacije navodnega nemškega boljševika Lindenfelda.

Šport.

Sportni klub »Primorje« naznanja, da se bo vršil klubov redni občni zbor dne 6. januarja 1922. Kraj se določi in naznani pravčasno. — Tajnik

Po svetu.

Tragična smrt švedskega športnega mojstra. Najboljši švedski skijaš, Haldor Hanusson, ki je bil 1913. zmagovalac v nordijskih igrah, je poginil na lovu na divje živali. Na ledu mu je spodrsnilo, pri čemer si je zlomil nogo. Njegov pes je sicer tekel po pomoč, toda ta je prišla prepozno in našla Hanussona zmrznjenega in vsega pokritega s snegom, ki je naletaval v gostih kosmičih.

Medič, Rakovec & Zankl,

prej D. Zankl sinovi.

Tovarna kemičnih in rudn. barv ter lakov
Centrala: Ljubljana d z o z Skladišče: Novisad.

Telefon 64. Brzjavni MERAKL, Ljubljana. Telefon 64.

Emajlni laki. Prav firnež. Barva za pode.

Priznana najboljša in zanesljiva kakovost: barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljate, mavec (Gips), mastenec (Federweiß), strojno olje, karbolinej, steklarski in mizarski klej, pleskarski, slikarski in mizarski čopiči, kakor tudi drugi v to stroko spadajoči predmeti. »MERAKL«, Lak za pode. »MERAKL«, Linoleum lak za pode. »MERAKL«, Emajlni lak. »MERAKL«, Brunoline. Ceniki se zastonj na razpisujejo!

Naj boljša zaloga se priporoča za nakup najboljših instrumentov izvršnih to-

TVRDKA J. DOLENC, varn po najsolidnejših in nizkih cenah.

Ljubljana, Mišerjeva ulica št 5

zadatelj: Ivan Milnar.

Tisk Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Maks Žagar.

zadatelj: Ivan Milnar.

Tisk Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Maks Žagar.

zadatelj: Ivan Milnar.

Tisk Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Maks Žagar.

zadatelj: Ivan Milnar.

Tisk Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Maks Žagar.

zadatelj: Ivan Milnar.

Tisk Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Maks Žagar.

zadatelj: Ivan Milnar.

Tisk Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Maks Žagar.

Naznanjam : Risalna orodja :

slavnemu občinstvu, da sem prevzel in na novo preuredil znano trgovino z urami, zlatino in optičnimi predmeti F. K. RUCHOLZER.

Velika izbira božičnih in novoletnih daril po zelo znižanih cenah.

Za obilen obisk se priporoča

Eduard Škopek,

urar, absolvent urarske tehnične šole.

Lasna strokovna delavnica

Ljubljana, Mestni trg 8.

ali v prodajalni

E. Škopek, urar.

„Pošljite naročnino!“

Na veliko in na drobno.

Tehnične potrebščine. - Svetlobni prozorni in dr. papirji. -

Rektifikiranje geodet. instrumentov. - Brusenje risalnih peres.

Vsa popravila točno v delavnici za precizno mehaniko

Vilj. Sequardt,

Ljubljana, Dalmatinova ul. 5

ali v prodajalni

E. Škopek, urar.

Na podlagi zadnjega računskega zaključka ima 576 članov ter sledeče društvene sklade:

Rezervni delež K 120.201.82.

Blagovni promet za 1. 1919/20 je znašal K 2.963.093.48. Delež znaša K 100.—.

Član postane lahko vsak.

Na podlagi zadnjega računskega zaključka ima 576 članov ter sledeče društvene sklade:

Rezervni delež K 120.201.82.

Blagovni promet za 1. 1919/20 je znašal K 2.963.093.48. Delež znaša K 100.—.

Član postane lahko vsak.

Velika božična prodaja!

Povodom božičnih praznikov in novega leta priporočamo vsakovrstna zelo pripravana darila, osebno različno suknje o, volneno in perilno blago.

Velika izbira najnovejših preprog, zaves, garnitur, finih volnenih odelj za postelje itd.

Razni ostanki suknja, barhenta, cefira itd. po zelo znižanih cenah.

A. & E. SKABERNE,

veletrgovina manufakturnega blaga

Ljubljana, Mestni trg 10.

Tovarna Barva vsakovrstno -- blago.

JOS. REICH Kemično čisti obleke.

Ljubljana, Poljanski nasip 4. Svetlolika ovratnike, zapestnice in srajce.

Podružnica: Šelenburgova ul. 3.

Podružnice:

Maribor Novomesto Kočevje

Gospodarska ul. 38. Glavni trg št. 39.

zadatelj: Ivan Milnar.

Tisk Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Maks Žagar.

zadatelj: Ivan Milnar.

Tisk Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Maks Žagar.

zadatelj: Ivan Milnar.